

צבי מאיר הוא המයיסד
של עמותת "שמחה
הלב", עמותה של ליצנים
רפואיים אשר מאמינים
שכשהונבש בריאות, גם
הגוף חייב להיות בריא.
בראיון ל"יבניתון" מאיר
מספר על החזון שלו,
החלום ועל העמותה
שמבאה אושר לכל כך
הרבה אנשים

ארץ נעמן

מAIR את החולים

27/6/2014 1204 גיליון

יבניתון

52

גָל

מונת"ה"ע מההבל"

המקמה בשנות 2002

לו איך בתקיבה אחרה המל ימל
להיות אופטימי יותר", מספר צב,
על השיטה. מילוטו, שבכרכובו
קורא לה "זגמת ודקטרן זסמן".

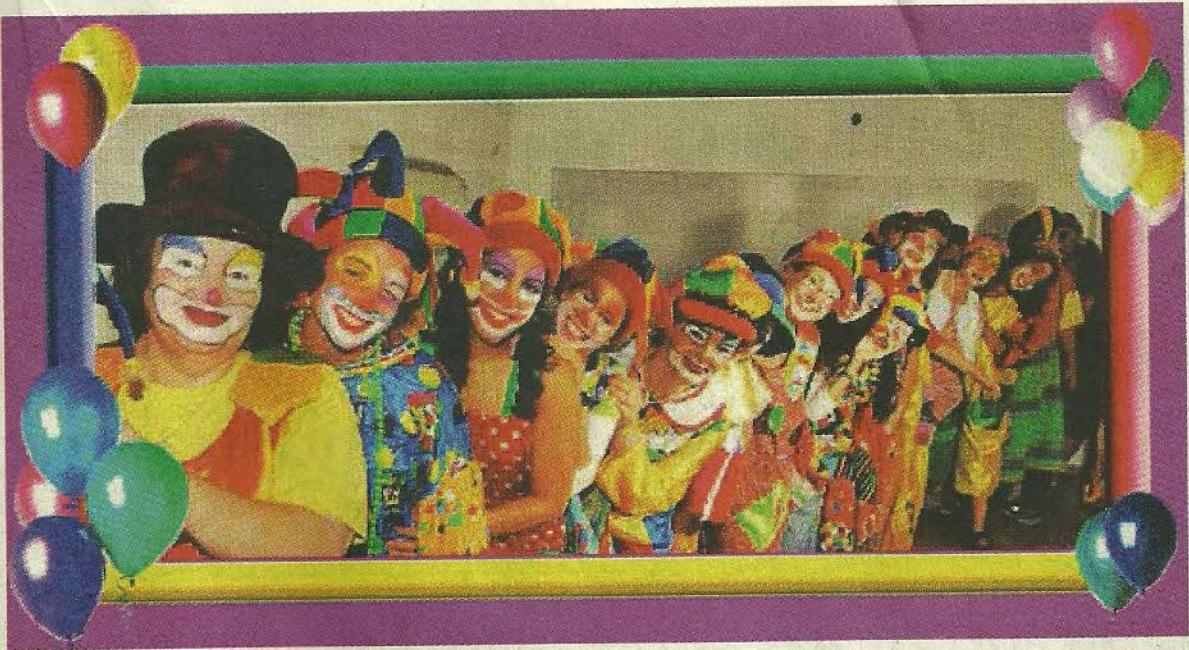
אשר משוחה אחר שכבת המל
בילה מילוטו. קבוצה בשיטה
בשנתה המרכזית
היה "איש מל"
ושבים על כסאות פלטיק,
מתואם היכס נשבר או רע, מאחד אפיקול.
אותה המיסד צבר
הרצפה, זה יכול להיות מזחוק.
אבל גם יכול להיות איזו שכבת
לדרקוטר זסטמן, הרחול מנגנוני.
לדרקוטר זסטמן, הרחול מנגנוני.
שהדרנית שגדלה לרובת. הרוח נינה והה
לדור הבשר. הרוח עשו זו קיוטה ולא
גמור. פעם, לא עשו זו קיוטה ולא
ידעד אם היה דבר בזיה, הגעתו לבדי.
זאת דבורה זסטמן בתרת גנו, הרחול מנגנוני.
לדרקוטר זסטמן, הרחול מנגנוני.
שראה יקח את זה, הכל שעלה של
כלים לידי, עם עצם, כל הדוקטור
הרצפה. זה יכול להיות מזחוק.
אבל גם יכול להיות איזו שכבת
לדרקוטר זסטמן, הרחול מנגנוני.
ובמי זה תליין בה שגבת. תליין
שראה יקח את זה, הכל שעלה של
ארך מסתכלים על זה, אמר מארח.
זה מה שעשו לצוץ איזו מזחוק.
ההנש' לסתמודד, אמר פאו, לפניו
שהאדם מגיע למחרשות אובייניות
ונעלב, הוא עוד לו להחת דבריהם
לעבער סיפול פואוי, לא אמרו
זהו טראומה נפשית. הוא דאג
לעבער קירה ההגעה אחוריו. קודם.
לרופאים אין זמן להעתיק עם זה
היום. מי שעובד טראומה – עבור".
יעזיא שחקת את הריח.
ילד ללוות ילד בבית הילם,
לרפואת קירה ההגעה אחוריו. קודם.

דוחמת ד"ר דוסטן

מופיע מעת לעת הארווע שיעינה
וואיר מטופר על הארווע שיעינה
אצלו את התפיסה לעד: "עברתי
או הריגון, החשיבה והבטהון,
ההמודד רוצם להוות ולהתמודד
างנים מתאימה כוה נפשי,
או התהמודד עם המצב. להעמיד
או התהמודד, אמר תמייה. לא
להתמודד רוצם להוות והבטהון,
างנים מתאימה כוה נפשי.
וההמודד רוצם להוות
שיטת העמותה הפתוחה בarcerות
הברית. זה התהnil מילדים הולמים
אצלם. המזקה קישה עד מאי
שכן, שכטסבוריים למוגר שבסור
הensus המפרק הויא יהלים אם עישה
את המוטל עללו, הויא מתמודד כי-
יש בכויה להבini שבקבלת הטיפול
הוא ישתקם ויביא. עם ייל זר דריך
שאינה עוגבת. ליל מטוג להבזין
או להכלה מודיע וטה העשים לומתמה
מאביים לי, בדור הקונבנציונלית.
וכך התפתחה הלעונות הרפואית.
יל הוללה זה לא מבוגר הוללה
קטן, יל הוללה זה אושיה אהורה
לגמרי, דרכי הגישלה לילד והעבודה
על דמיון, אלו אלמנטים שעוגב
עוגבים, אצל בוגרים אלה הפוף.
בשיטה הקונבנציונלית יולד
מדי, פחרונגה לילדים, אם היל
לא רצאה, אי אפשר לעשות כלום.
פעם אמרו ליל: "אם אתה לא
משתך פעללה, תישאר עורך יום
בבית הילם", השתמשו בשיטת
ההפרדה.

"העלם מלא וברבבה מבוגרים
הוילם, אתה לא יכול לעשות למוגר
בלון או קסם כשהו בא מכובב נפש
קשה. כאן התפתחה השיטה של
סוג של אמונה גפשי, שעוזר ותומך
ונשית באדם ההורלה", אמר מארח,
השייטה עבדת במסרה למצע
אצל כל אדם את המקומות
ההיוביים אצלו. גם אם ארחה ביפוי
של הרים שלך, מישרו יכול להפסיק
איתן רפואי מוציא את האור, איתן
ליין מלורה את האדם. הוא מראה

בדרכך אחרית, מוזיקה, תיאטרון, מגיעים למקומות שלהם".

ומה עם מערכת הבריאות?

"למערכת הבריאות אין כלום זהה. לא עושים שום דבר עם זה. רופאים צריכים לסיסים, יש לחץ עצום, כל שבע דקות צריך להוציא חולה".

מוציאים זהה?
"לא, להיפך".

למה מערכת הלימודים של ב"ס לרופואה לא מכילה את הקוסט?
"כן, זו שאלה טובה. אבל זה לא התפקיד של הרופא מבחינתם מערכות הבריאות. הוא לא יכול להיות במקומן הזה מבחינותם. הוא לא צריך להיות ליצן, אבל היה יכול להיות טוב יותר אם היה מחובר לנפש של החולה".

מעשה במטופלת שלא ירצה מהכיסא חזי שנה

המקרה המוגש ביותר הוכיח לו, ארבע לפני 12 שנים ומתויג אצלו כzion דרך מקצוע, "אני חשב שהזה הסיפור הראשון שהבנתי את העוצמה של הדברים. זה היה zion דרך, בהבנה שליל של כמה זה חשוב. לפני 12 שנים כשהתחלנו את הפעולות שלנו היה ליצן רפואי אחד בארץ, מצאתי את עצמי מסתווב אליו חזי שנה בבית חולים וממן את הפעולות שלו. היינו בכפר סבא, בית חולים מאיר ונטקלנו במרינה, קיבלת התקף לב. היא הייתה

להגיע לידי ולעשות את הטיפול. הילד שעבר תאונת דרכים ו עבר ניתוח בברכו, רוצים לראות אם הוא הולך אבל הוא לא רוצה לבלט כי זה כואב. שום דבר לא יעזור. ליצן רפואי מוריד אותו בעשר שניות מהמיתה".

**מה זה ליצן רפואי?
"תומך נפשי".**

כל אחד יכול להיות ליצן רפואי?
"כל אחד שהוא בריאותו, כי יש אנשים עם בעיות או מגבלות פיזיות שאינם מסוגלים, רוב האנשים בין גיל 18 לגיל 80. יש ליצנים שיכולים לעבוד עם ילד חצי שנה ואז הוא נפטר להם בידיהם, זה משפיע על היצן, פה אתה מחובר בנפש, זה לא שאתה עושה את הפעולה והולך. היצנים עוברים קורס שמצויא מהם את הילד שבhem, כל אחד עובד

ולא נסעו בשבת, אז ליויתי אותו. הרופא אמר לו לשכב על המיטה והוא שcharik לתפור, והוא התחיל להשתול ולקוף, והוא שמע שצרכים לתפור לו את היד והוא זכר את זה כל חייו. לאחר הטיפול אמרתי לרופא: 'תפרק לו את היד, חתכת לו את הלב'. הרופא שאל: 'מה אתה רוצה שאני עשה?' סיפרתי לו את הסיפור על דוקטור זוסמן".

העבודה האמיתית והיוםית של חברי העמותה, מספר מאיר, היא בעצם לסייע לחולה לעבור את הטיפול ללא טראומה או מכאב נפשי. " אנחנו לוקחים את הנושא הנפשי של הילד למוקומות אחרים, עמוד האינפוזיה הופך לסוס פוני, המיטה בבית החולים נראה כמו מיטה של מלך, אנחנו עוזרים לצות

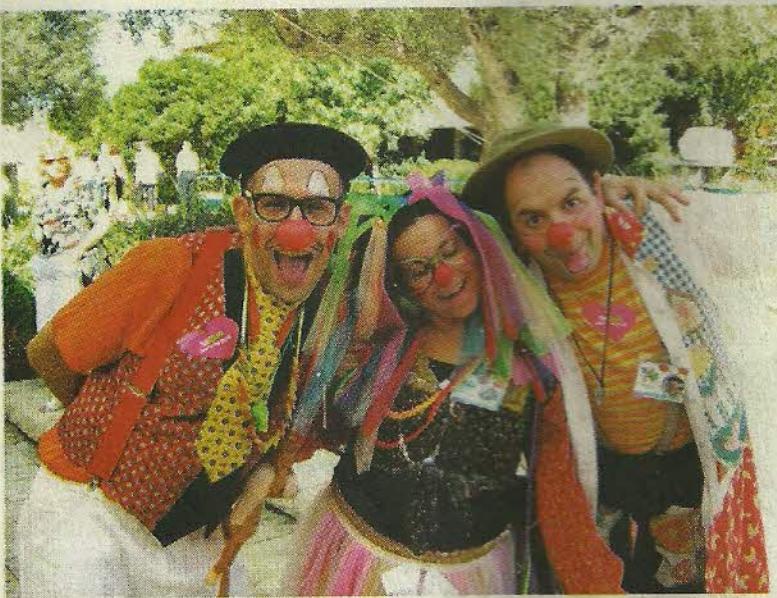

האחות הראשית, עליינו למלחה, ולפתע התחלו צחוקים, צחוקים מטוטפים, שאי אפשר לעצור אותם והוא פשוט קרע אותה מצחוק".

"בדלת עמד מישו שהסתכל ואמר שהוא מנהל המחלקה, הוא אמר שהוא צריך את העוזרת שלו, אמר שבחדר 7 יש אישה מבוגרת שושבת כמעט חצי שנה, על כיסא, לא זהה ממנו, לא רוצה לחיות. פשוט לא רוצה. בסוף, אני ראיתי במוחני את שלומי (הילצן הרפואי הראשון) מרים אותה במחלה, היה לו כדור זכוכית שkop שודמה לבועת סבון. הוא דחף לה את הבדיקה מהוורה ביד, והוא שם לב שהאיש קולטה שהוא הולך לעשות איתה איזה תרגיל והיא שיתפה פעולה. היא לפתע כמה מהכיסא, הושיטה את היד והראתה לכולם שהיא מצליחה לתפוס בועת סבון, שהיא כאילו עשתה קסם, אבל היא לא הרגישה שהיאῆה מהמכיסא והוא הרץ אותה במחלה, ככל מהאו כפיהם, שרה מחזיקה בועת סבון!".

"היא שכחה שהיא לא אמרה להיות במקום הזה, הוא מצא עצה את שביב התקווה והרגיש שהוא יכול לשחרר אותה פולה. אחרי שבועיים היא השחרורה מבית החולים. אני לא מתיימר לחשב שהיא השחרורה בגלנו, אבל אין לי ספק שיש לו חלק עצום. העוצמה של העבודה נקלטה לי שם, זה היה מדהים".

היו מקרים שנשים היו תוקפניות כלפי הליצנים? מקרים של זלזול?
"נדירים מאוד. ינש נשים שלרגע

כוועס ולא מענין אותו אף אחד. גם איש מקצוע צריך לזהות את המקום הזה, שambil שזה לא הזמן, יכול להיווצר קונפליקט. זה חלך מהענין".

מה הם עושים?

"תרגיל הכניסה לחדר הוא היכי משמעותי, איך אתה נכנס? אתה שואל 'מה שלומך?' כי הוא יודע מה שלומו, זה מאד חשוב איך אתה עושה את זה. איך אתה גורם למישחו להבין שקרה פה משהו אחר, זה טכניקה".

אתה בעצמך מופיע?

"אני באופן אישי יותר מחוור לאדמה. אני, בטור מנהל, מתעסק באמנויות שהם יותר ארציים, כספים וכו', אבל אני כל-humanובשטי, מלווה אנשים ורואה מקרים ומצבים, לראות את האור, השמחה והצחוק. שאותה לוקח את המדיימים פשוט לא יומן, אתה נכנס לחדר דכווני, אחרי שעובדים שם פתאום החדר מתמלא באור ובארגיות מטוטפות".

מה החלום שלך?

"החלום הוא שאכן מישחו אי פעם בשלב מסוים בחים בין שהנושא הזה לא אמר לחיות משה אקסטרה, ההתנדבות זהה בלתי אפשרי. החלום שלי הוא שככל מחלקה יהיה אדם שזה המקצוע שלו, אם צריך עובדת ניקיון, מטבח ועובדת סוציאלית בבית החולים, צריך שהיא גם אדם להיות שם בשביל האנשים האלה".

החלום שלי הוא שבכל מחלקה יהיה אדם שזה המקצוע שלו, אם צריך עובדת ניקיון, מטבח ועובדת סוציאלית בבית החולים, צריך שהיא גם אדם להיות שם בשביב האנשים האלה"

